

16 Който слыша власть, мене слыша: и който се ѿфжрла ѿ власти, ѿ мене се ѿфжрла: а който се ѿфжрла ѿ мене, ѿфжрла се ѿ оногѡва, който ме е пратилъ.

17 И върнѡхася седмдесѣте съ радость, и рекоха: Господи, и вѣсѡве те ни се покорѡватъ съ твоѣто име.

18 И рече имъ: видѣхъ стана та, защо падна ѿ небо то, като светкавица.

19 Бѣто ви давамъ власть да настѣпѡвате на змиѣте, и на скорпиѣте, и на сѣчка та сила вражѣа, и нищо не ще да въ повреди.

20 Обаче не радѡвайтесь за това, защото ви се покорѡватъ дѡхове те: но радѡвайтесь, защо имена та ваши са написани на небеса та.

21 Въ онъ чѡсъ возрадѡваше Исусъ съ дѡхатъ, и рече: исповѣдѡватисе Отче, Господи на-небо то и на-земла та, защото си оутѡилъ тѣа (работы) ѿ премѡдрѡхъ те, и разумны те, и ѿкрылъ си ги на дѣца та: Отче: защо чѡкъ выдѣ оугѡдно предъ тебе, и като се ѡвѡрна къмъ оученицѡхъ те, рече.

22 Всички те (созданѣа) ми са предѡдени ѿ Оца моего: и никой не знае кой е Сынъ токму Отца: и

кой е Отецъ токму Сына, и комѣто ще Сынъ да го ѡкрые.

23 Тогѡва като се ѡвѡрна къмъ оученицѡхъ те на единѣ, рече; блажени са оци те, който видатъ, щото въ видите.

24 Защото ви говоримъ, че мнозина пророцы и цѡрѡве поискаха да видатъ онѡа (работы) щото въ видите, и не видѣха: и да чѡлатъ, щото въ слышате, и не чѡха.

25 И еѣто, стана нѣкой си законникъ да го искѡшѡва, и рече: Оучителю, що да на правимъ да наследимъ животъ вѣчный;

26 Я Исусъ мѡ рече: въ законатъ що е писано; каквъ четѣшь;

27 Я тѡй ѡговорѣ, и рече ще да возлюбишь Гдѡа вѣа твоегѡ ѿ всичко то си сѣрдѡце, и ѿ всичко та си дѡша, и со всичко та си сила, и со всичко то си помышленѣе: и ближнаго своего, като самаго себе.

28 И рече мѡ Исусъ: правъ си ѡговорѣлъ: това правѣ, и ще да кѡдѣшь живѡ.

29 Я тѡй понеже искаше да ѡправди себе си, рече на Исуса: и кой е ближнѣи мѡй;

30 Я Исусъ ѡговорѣ, и рече: нѣкой человекъ глѡзеше ѿ